

които както Фарисеи-ти иматъ себе си за много благочестивы и уповаіхътъ на своїкъ-тѣ си гравдѣ за спасеніе вмѣсто на правдѣ-тѣ Христовѣ.

ЧАСТЬ ПЕТА.

Притча-та за нечестивы-ты земледѣлцы.
Ст. 33 — 46. Мар. 12; 4 — 12. Лук. 20; 9 — 19.

П. Коиъ другж притчъ имъ говори Іисусъ?

О. Притчъ-тѣ на нечестивы-ты земледѣлцы;
сирѣчъ,

Другж притчъ чуйте: имаше нѣкой си человѣкъ домовитъ който насади лозіе, и огради го съ плетъ, и ископа въ него жлебъ, и съзиди стѣлпъ, и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, и отиде. А когато наближи врѣме-то на плодове-ты, проводи слугы-ты си до земледѣлцы-ты да земѣтъ плодове-ты му. И земледѣлци-ти уловихъ слугы-ты му, единого бихъ, другого убихъ, и на другого камънѣ хвѣрихъ. Пакъ проводи другы по иного отъ първы-ты, и сторихъ и тѣмъ такожде. Напоконъ проводи сына си, и думаше: Ще ся засрамятъ отъ сына ми. Но земледѣлци-ти като видѣхъ сынь-тѣ рекохъ помежду си: Тоя е наслѣдникъ-тѣ; елате да го убiemъ и да усвоимъ наслѣдие-то му. И като го уловихъ изведохъ го вѣнъ отъ лозіе-то и убихъ го. Ст. 33 — 39.

П. Кой е домовитый-ть человѣкъ?

О. Той прѣставява Бога.

П. Що е лозіе-то?

О. Лозіе-то тука прѣставява царство-то Божіе между Евреи-ты, което испослѣ ся прѣсади и между язычници-ты. Ст. 43.

П. Какъ ся разумѣватъ думы-ты, “огради го